

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput XLVIII. Cum quanta devotione Festum Venerabilis Sacramenti
supradictus devotus Pater consueverat celebrare & suos Flatres incitare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

ais volumus coram hominibus in publico confundi, quàm intus coram DEO in conscientijs nostris quidquam impuri gerere. Ad quam interrogationem Pater unicuique singulare remedium dare solitus erat, & ad propositum illorum confirmandum sapè Deum precibus suis sollicitabat. Audi- vi & ego unum ex Fratribus nomine Joannem à Kempis super hu- jusmodi interrogationem Patris suo respondere in hæc verba: Pater virium luxuria magis mihi dominatur, magisque me infestat. Pater verò au- diens humilis Fratris humilem responsionem, ne idem Frater ex pu- ra denudatione peccati sui inaniter elevaretur respondens ait illi: O quàm immundus es mi Frater, ad quam responsionem minimè ex ani- mo efferebatur, nec indignabatur, sed hanc tanquam optimum re- medium sibi assumpsit. Quamobrem devotus Pater instituit, ut quodocunque invicem loquendi facultas concederetur, nullus quid- quam quàm perutilia, & animæ salutaria prout statui Religiosorum maximè congruum erat, loquerentur, dicebat namque quemadmo- dum fabri de fabili, sutores, sartores, & sartores, & ceteri artifi- ces de suis artibus loqui solent, ita vos Fratres mei in unum locum convenientes de sacra Scriptura, & alijs materijs animæ vestræ pro- ficuis loqui vos assuescere debetis, quæ laudabilis consuetudo tantæ utilitatis omnibus & singulis fuit, ut Fratres hujus assueti inter se non de Sæcularibus sed semper de Spiritualibus materijs loquentes inven- ti sint.

C A P U T XLVIII.

*Cum quanta devotione Festum Venerabilis Sacramenti su-
pradiçtus devotus Pater consueverat celebrare & suos Fratres
incitare.*

Sic dicebat inter cetera sua celeberrima incitamenta, quibus Fra-
tres devotos faceret in supradicto Festo: Fratres mei istud glo-
riosum & gaudiosum Festum, quod celebraturi jamjam sumus,
non ministrat nobis tantum speciem panis sed & additur sapi-
dissimus cibus & dulcissimus, qui est Dominus noster JESUS Chri-
stus semper benedictus, pinguis est enim panis Christi, & præbebit
delicias regibus, regibus inquam, qui per illuminatam rationem sic
suam

suam sensualitatem & cupiditatem regunt, ut caro spiritui semper sit subiecta: tacito etiam affectu hic devorus Pater ad huiusmodi Venerabilis Sacramenti Festum ferebatur, ut singulis annis eodem Festo imminente Sacristæ diceret: quod pavementum Ecclesiæ multis & varijs floribus adornaret, & alios Ecclesiæ ornatus specialiter pro solito cum majori decentia exponere non negligerit. Audiatur & nunc de speciali devotione supra dicti devoti Patris, quam ad istud Venerabile Sacramentum habuit, nam ut mihi homunitioni, qui sæpius cum illo conversabar, quadam vice enarrabat dicens: Frater dum Monasterio B. Mariæ semper Virginis in Bödingen præfui in regimine, & in prædicto sancto Festo Venerabile Sacramentum, prout laudabilis consuetudo Christianis est, in processione circumferrem, audirémque campanarum pulsus, strepitumque pervalidum ab iisdem inibi habitantibus ob Venerabilis Sacramenti Venerationem fieri, optavi, ut omnia gramina, quorum infinitus in eodem loco numerus habebatur, campanæ forent, & similem sonum ederent. Et quia jam dictum est de speciali devotione, qua præmemoratus devotus Pater in Venerabile Sacramentum ferebatur, audiatur nunc quomodo idem prædictus Pater salutari doctrina suos Sacerdotes instruxerat, ut ad celebrandas Missas sese devotè præpararent; dicebat namque, quod quàm citò Sacerdos post celebrationem suam jam peractam sacras vestes exueret, deberet rursus incipere se ad futuram celebrationem maximo fervore, & devotione præparare, & hoc non immeritò, quia devotus Sacerdos, qui vitâ & moribus ad Christum pertinet, post celebrationem suam, in quantum sancta admiserit obedientia aut necessitas non impedierit, publicum fugiens, angulum quo se in devotione, & concepto fervore custodiat, petit festinanter: sicque circa semetipsum intrinsecè à superfluis præservatus occupationibus, proximam ejus celebrationem cum affectu præstolatur, cum verò necessitate cogente, aut sancta obedientia præcipiente in publicum gressum suum faciet, non aliter facies ejus appareat illis, qui eum intuentur, quàm facies Moyſis filiis Israël apparuerat, quando de Monte Sinai ad eos descendebat. Nam sicut Moyſi facies ex consortio & colloquio quod cum Domino in præfato Monte habuit, radiolos sui splendoris à se transfuderat, ita quod filijs Israël eadem facies eximio suo splendore cornuta esse videretur,

M

deretur,

deretur, nec eam nisi interposito velo intueri valerent, sic devotus Sacerdos Christo per bonam vitam incorporatus postquam celebraverit, in tantum in interioribus suis fervet, & ardet ex devoto confortio, quod cum Domino in monte Altaris habuit, ut ejus conversatio velut cælestis Angeli omnibus acceptabilis, & exemplaris esse videatur. Contrarium verò est de illis, qui se ad celebrationem Missæ negligenter, & somnolenter præparant, nam hi, qui gustum specialis gratiæ circa eandem celebrationem non percipiunt, ideo sicut aridi & impræparati ad cælestia Sacramenta peragenda accesserunt, sic & aridi ab Altari recedunt, ut illorum conversatio finitis Sacrificijs manifestè prodit.

C A P U T XLIX

De ejus magna Credulitate ad Venerabile Sacramentum.

QUadam vice dum idem Prior propter magnam corporis sui debilitatem de ulteriori vita sua desperaret, & communicare jam vellet, Venerabile Sacramentum sumpturus dum proposita ei fuit Eucharistia, & interrogaretur à ministrante Sacerdote: credisne quòd sit Christus Salvator mundi in hoc Venerabili Sacramento contentus? Prior ex credulitate & fervore, quem ad Christum habuit, non suffecit, respondere *credo sed scio* responderebat. O qualis vir! quàm credulus ad istud Venerabile Sacramentum! prædictis ego Frater Joannes interfui, eaque audiui.

C A P U T L.

Sequitur, quod pertinet ad quartum Virtutum signum, nempe de Reformatione Monasterij B. Meinulphi.

ET quia pluralitas Laicorum, quos prædictus Venerabilis Pater susceperat ad regendum, ædificiorum augmentum requirebat, ideo idem Pater illud magnum ædificium versùs occidentem situatum fieri fecit, insuper versùs Aquilonem ligneum ædifi-